

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ – ÚTINAPLÓ

Pályázat kódja: HAT-KP-1-2023/1-001483

Pályázat megnevezése: IRODALMI ÉS TÖRTÉNELMI HŐSÖK HONT, NÓGRÁD ÉS GÖMÖR VÁRMEGYÉKBEN, VALAMINT A SZEPESSÉGBEN

Megvalósítás időpontja: 2024. május 13-17.

Intézmény neve: Zsirai Általános Iskola

Résztevő diákok száma: 36 fő

A megvalósult program leírása:

1. nap

Kora reggeli indulás után csoportunk első célpontja a füleki vár volt. Megtekintettük a várban berendezett kiállítást, idegenvezető segítségével visszarepülhettünk az 1600-as évekbe, a török elleni harcok korába. A vár bástyáiról szép kilátás tárult elénk: Fülek felújított városközpontja és a távoli hegyek.

A vár megtekintése után a Néprajzi Múzeumot kerestük fel, ahol két –nemrég felújított- kiállítóteremben gyűjtötték össze mindazokat a vallási és világi értéktárgyakat, amelyek Fülekhez kötődnek. A múzeum ma is fontos színtere a város közösségi életének: művészeti találkozók, kiállítások gyakori helyszíne.

Délután Rimaszombatra utaztunk, ahol idegenvezetőn érdekes történeteit hallgatva jártuk végig a vároközpont utcáit. Megtekintettük a régi gimnázium épületét, ahol Mikszáth Kálmán is tanult.

Rövid szabadprogram után tovább indultunk szállásunkra Várhosszúrétre, a csodaszép környezetben található Jozefina panzióba. Mire mindenki elfoglalta szálláshelyét, már várt minket a finom vacsora. Rövid pihenés után meglátogattuk a községben dolgozó Slifz Józsefet, akit Közép-Európa legfiatalabb harangöntőjeként tartanak számon. Sok érdekességet megtudhattunk tőle a hagyományos harangöntés fortélyairól, az éppen készülő harangot is megnézhattük.

A hosszú utazás és a fárasztó nap után élményekkel gazdagodva zártuk az első napot.

2. nap

A finom és tartalmas reggeli után Sajógömörre indultunk, ahol meglátogattuk a Magyar Tannyelvű Alapiskolát. Nagyon szíves fogadtatásan volt részünk: a tanulók citeraszakköre kis műsort adott a tiszteletünkre, majd az iskola igazgatója egy kisfilmet vetített nekünk az iskola mindennapjairól, rendezvényeiről, illetve a község nevezetességeiről.

Miután átadtuk ajándékainkat a gyerekeknek és a pedagógusoknak, körbevezettek minket az iskolában, majd egy kis frissítővel kedveskedtek nekünk.

A diákoktól és tanáraiktól elköszönve még egy rövid sétát tettünk a faluközpontban, majd buszra szálltunk, mert várt ránk a nap következő helyszíne: Kékkő vára. A várban idegenvezetőnk segítségével megismerkedhettünk a Balassi család híres tagjaival, a vár termeit végigjárva mintegy ötszáz évet repültünk vissza az időben.

A vár területén található a Felvidéken egyedülálló Bábkultúrák és Játékok Múzeuma. A gyerekek nagy érdeklődéssel nézegették a régi játékokat, mini bábszínházakat.

Ebéd után folytattuk utunkat: Szklabonyára (Mikszáthfalvára) utaztunk, ahol a Mikszáth- emlékházban nagyon kedves idegenvezető hölgy fogadott minket. Az emlékház két termét (szobáját) a közelmúltban felújították: nagyon sok interaktív táblával, feladattal, játékkal igyekeztek közelebb hozni a látogatókhoz Mikszáth Kálmánt és az ő műveit, munkásságát, gyermekkorát. Ez sikerült is: a gyerekek nagy odafigyeléssel hallgatták a tárlatvezető ízese palóc nyelvjárásában elmondott információkat, érdekességeket. Szerencsés egybeesés volt, hogy a gyerekek az iskolai tananyagban is éppen Mikszáth Kálmán műveivel foglalkoztak, mielőtt a kirándulásra indultunk volna. Így a feladatok közül is sokat meg tudtak oldani mindenféle segítség nélkül.

Miután az emlékházat végigjártuk, elhelyeztük koszorúnkat a ház előtt található Mikszáth-szobor talapzatánál.

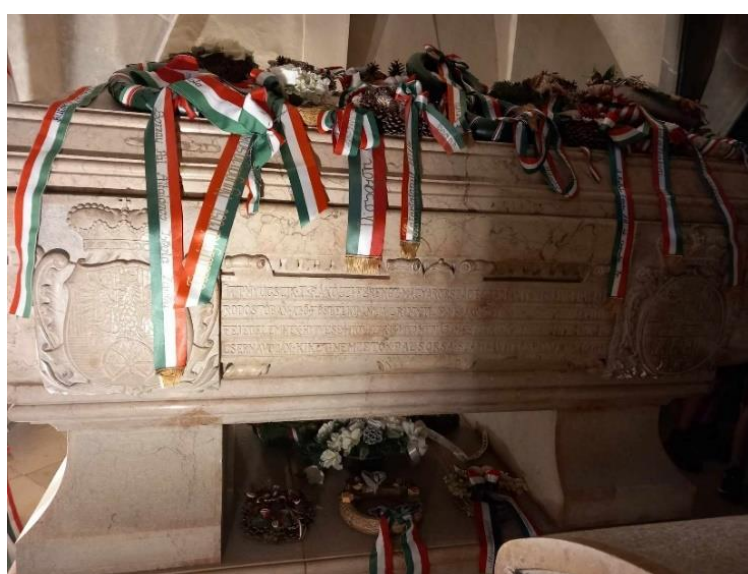
Napunk utolsó állomásaként Alsósztrégovára látogattunk, ahol Madách Imre szülőkastélyát tekintettük meg. a kastélyparkban Madách síremlékét kerestük fel. Az író földi maradványait 1936-ban exhumálták, és helyezték el a szépen felújított parkban a család többi tagjával egyetemben.

Este érkezünk vissza a szállásunkhoz, ahol már várt bennünk a finom vacsora. Vacsora után egy kis „levezető” sétára indultunk a környező utcákba, majd aludni tértünk.

3. nap

A napunk egy kis izgalommal indult, ugyanis kiderült, hogy a buszunkat szervizbe kell vinnie a sofőrnek, mert nagyon nehezen akart elindulni. Emiatt az előre tervezett napi programunkban egy kis módosítást kellett tenni: a délelőtti tervezett kirándulást a Szádelői-szurdokban délutánra halasztottuk, délelőtt pedig Kassára indultunk. Amíg sofőrünk a városhoz közeli szervizben „vesztegelt”, addig mi a kassai dómban tettünk látogatást, ahol az altemplomban megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc szarkofágját. A dóm belsejét körbejárva a toronyba is felmentünk, ami a rengeteg meredek csigalépcsőn nem is volt mindenkinek olyan egyszerű. Felérve viszont a látvány mindenért kárpótolt mindenkit: csodaszép kilátás nyílt a városra és a közeli tájra.

Ezután a Rodostó-házat tekintettük meg, ami II. Rákóczi Ferenc törökországi száműzetésének állít emléket: a Rodostóban használt eredeti berendezési tárgyak segítségével igyekeztek bemutatni, hogyan, milyen körülmények között élte mindennapjait Rákóczi és kísérete Rodostóban.

Rövid szabadprogram következett a városban, a gyerekek végigjárták a belváros sétálóutcáit, gyönyörködtek a zenélő szökőkút játékában, sőt még a finom kassai fagyit is volt alkalmunk megkóstolni.

Délutánra buszunk ideiglenesen használható állapotba került, ezért Kassáról a szállás felé haladva – igaz, nem annyi időre, mint terveztük, de- sikerült bepillantást nyernünk a Szádelői-szurdok festői vidékére. A hely a Gömör-Tornai-karszt egyik ékköve. Keletkezését a Szár patak eróziós tevékenységének köszönheti.

Ezen a napon is szerencsénk volt az időjárással, így minden szabadtéri programunkat meg tudtuk tartani.

Estére értünk a szállásra, fáradtan de elégedetten.

4. nap

Sajnos autóbuszunk teljes megjavításához a nap programjainak egy részét ki kellett hagynunk (márkusfalvi sziklagomba, Lócse). Késmárkon töltöttük napunk nagy részét. Először az evangélikus templomban megkoszorúztuk Thököly Imre szarkofágját, majd az UNESCO Világörökség részét képező cipszer fatemplomot tekintettük meg. A gyereke rövid szabadprogramot kaptak a városban, majd a várhoz sétáltunk, melyet körüljártunk, majd a várudvaron megebédeltünk. Itt lehetőségünk volt ajándéktárgyakat vásárolni.

Délután visszabuszoztunk szállásunkra. Sajnos nem sikerült teljesen megjavítani a buszt, ezért új buszt kértünk a másnapi hazaúthoz, ami biztonságban hazavisz majd minket.

Este a szálláson egy fergetegesre sikerült táncmulatságot szerveztek nekünk a dernői néptáncosok. A gyerekek nagyon élvezték a tánctanulást, hamar elmúlt a kezdeti féltékenység, együtt táncoltunk, daloltunk, maradandó élményben volt részünk.

5. nap

Elérkezett kirándulásunk utolsó napja. Újonnan érkezett autóbusszunkkal bepakolás után hazafelé vettük az irányt. Útközben sajnos elromlott az időjárás: szakadt az eső órákon keresztül. Zólyomba érve Balassi Bálint emléktábláját kerestük fel, és a zólyomi vár udvarát is körbejártuk.

Selmecebánya volt a következő állomásunk, azonban az ottani programjaink közül nem sok mindent sikerült megvalósítani. Ez „köszönhető” volt egyrészt a barátságatlan időjárásnak, másrészt buszsofőrünknek, aki ragaszkodott hozzá, hogy már kora délután elinduljunk hazafelé, holott mi esőben is szívesen megnéztük volna a Kálváriát a dombtetőn, illetve a bányászati főiskola botanikus kertjére is kíváncsiak lettünk volna, ha már egyszer a programunkban szerepelt...

Egy rövid gyalogos városnézésre volt csupán időnk: a Szentháromság téren megtekintettük a pestisoszlopot, majd az evangélikus líceum mellett megkerestük Petőfi Sándor emléktábláját.

A hazautunk szerencsére gond nélkül zajlott, estére már mindenki családja körében mesélhetett az átélt élményekről, látnivalókról.

Összességében elmondható, hogy nagyon szép, tartalmas öt napot töltöttünk a Felvidéken. Remélem, középiskolásként tanulóinknak még lesz lehetőségük ilyen programokon részt venni.

Nyikosné Zsupponits Beatrix